

Romeinen 7

Iemand, die sinds kort een wedergeboren christen was geworden, maakte een fietstocht en raakte onderweg iets met zijn voorwiel, waardoor hij bijna van zijn fiets viel.

Op dat moment flapte er een onbetamelijk woord uit zijn mond, waar hij spijt van had.

Hij zei iets, waar hij een afschuw van had, maar op dat moment was hij het niet, die dat bewerkte, maar de zonde die in hem woonde.

Die uitdrukking van Paulus staat in Romeinen 7:17 en 20

17 Doch dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

20 Indien ik nu datgene doe, wat ik niet wens, dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

In Romeinen 7:18 staat: *Want ik weet, dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees - geen goed woont.*

Paulus maakt dus onderscheid tussen dat, wat in zijn hart woont (de Heere Jezus door Zijn Geest) en dat wat in zijn vlees woont (geen goed). Daarom zegt hij: ik weet, dat in mij ... dat wil zeggen in mijn vlees ... geen goed woont.

Men kan het vergelijken met een "twee onder één kap" woning. In het ene huis woont een goede bakker en in het andere huis een slechte smid. Ze wonen beide onder één dak.

Men kan de goede bakker niet de schuld geven, voor wat de slechte smid doet of zegt.

Wij zijn er dan ook totaal onschuldig aan, dat er in ons, dat wil zeggen, in ons vlees, geen goed woont.

Het gaat dus in Romeinen 7 om het *onbewuste* gebied in het leven van een wedergeboren christen.

Paulus schrijft namelijk in 15a *Wat ik uitwerk, weet ik niet.*

en in vers 20:

Ik bewerkt het niet (bewust) maar de zonde, die in mij woont (onbewust).

Denk b.v. aan het terrein van de tong. Jacobus schrijft in 1:26

Indien iemand meent godsdienstig te zijn en daarbij zijn tong niet in toom houdt, maar zijn hart misleidt, diens godsdienst is waardeloos.

Een christen, die met blijdschap aan het werk gaat op dit gebied, zal ervaren, dat zelfs een beetje ernst al verbetering brengt.

Maar echt vooruit komen we, als we doen wat in 2 Petrus 1:5 staat namelijk: .

met betoon van alle ijver door het geloof de deugd schragen.

Maar juist dan ook is te merken, wat Paulus in Romeinen 7:26 noemt:

Derhalve ben ik zelf met mijn verstand (bewust) dienstbaar aan de wet Gods, maar met mijn

vlees (onbewust) aan de wet der zonde.

Met andere woorden: je kiest – vanuit en door de Geest – met je verstand er bewust voor, om je tong in toom te houden, maar je merkt achteraf, dat je vlees ongewild bewerkte, dat je toch nog ongecontroleerde woorden sprak..

15 Indien ik nu wat ik niet wens, toch doe, stem ik toe, dat de wet goed is. 17 Doch dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

Paulus drukt het zo duidelijk uit: "ik bewerk het niet, maar de zonde, die in mij woont".

18 Want ik weet, dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont. Immers, het wensende is wel bij mij aanwezig, maar het goede uitwerken, kan ik niet.

In vers 18a maakt hij duidelijk verschil tussen dat, wat in zijn hart, en dat wat in zijn vlees woont.

Men kan ook zeggen: er is verschil tussen "zonde hebben" en "zonde doen."

Als wij zeggen, dat wij geen "lichaam der zonde" hebben, misleiden wij ons zelf en de waarheid is in ons niet (1 Joh. 1:8)

Maar wie de zonde doet (1 Joh. 3:8) ... wie als christen bewust in zonde leeft... is uit de duivel, zo schrijft Johannes.

Even schrikken misschien van deze woorden van Johannes, maar hij is duidelijk in zijn brief. Er is verschil tussen "zonde hebben" en "zonde doen."

19 Want niet wat ik wens, het goede, doe ik, maar wat ik niet wens, het kwade, dat doe ik.

We kunnen niets doen aan het feit, dat Adam en Eva gezondigd hebben en dat wij de neiging tot zonde in ons vlees hebben meegekregen, toen wij geboren werden.

Ook voor een wedergeboren christen geldt: "zo vaak ik

verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking van mijn eigen begeerte" (Jacobus 1:14).

Verzoeking is echter geen zonde; pas als de begeerte bevrucht is, baart zij zonde, zo schrijft Jacobus in het volgende vers.

20 Indien ik nu datgene doe, wat ik niet wens, dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

Het is een grote hulp om dat onderscheid te kennen in je leven: "er zijn werkingen in mij, die ik niet bewerk, maar de zonde, die in mij woont."

De zonde waar Paulus hier over spreekt, woont niet in zijn hart, maar in zijn vlees, waar geen goed in woont. zoals hij in vers 18 heeft weergegeven.

21 Zo vind ik dan deze regel: als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig;

Paulus zegt dus niet: "als ik het goede wens te doen, doe ik het

kwade" maar ... "is het kwade bij mij aanwezig".

22 *Want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods,*

23 *Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is.*

Ondanks dat hij zich, naar de inwendige mens – verlustigt in de wet Gods, kan hij die onbewuste werkingen, die in zijn leven vanuit zijn vlees mee komen, niet verhinderen.

24 *Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?*

Wanneer zal ik verlost zijn van dat lichaam des doods? Dat "ik" leven, dat nog onbewust meekomt ... die neiging om mij zelf te zoeken, die ik zo ellendig vindt, en die ik achteraf, als ik "na-betrachting" houdt, bespeur.

25 *Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!*

Gode zij dank, door Jezus Christus gaat dit straks gebeuren.

26 *Derhalve ben ik zelf met mijn verstand dienstbaar aan de wet Gods, maar met mijn vlees aan de wet der zonde.*

Zo lang wij nog geen verheerlijkt lichaam hebben, doen wij met ons verstand, met onze wedergeboren wil en geest bewust en met vreugde de wil van God maar ons vlees is nog onderworpen aan de wet der zonde en die werkingen laten zich nog gelden.

Voor die werkingen is geen veroordeling en daarom past het volgende vers hier nog goed bij:

8:1 *Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn.*